گزارش خبر
NEWSREPORT

کد خبر: ۵۳۴۴۰۸
پنج شنبه ۷ خرداد ۱۴۰۵ ۱۲:۱۷

حادثه در میناب، روایتگری در لامرد؛ فرزندانی که با لبان تشنه بخشی از پرچم ایران شدند

روایتی از دهمِ رمضانِ خونین&#۴۷; مادری که در «مدرسه شجره طیبه» کربلا را به چشم دید

لامرِد فارس؛ در حاشیه تجمع حماسی مردم لامرد، روایتِ غریبانه و تکان‌دهنده مادر شهیدان «حامد و هانی»، دو مسافر کوچک مدرسه شجره طیبه، داغی تازه بر دل‌ها گذاشت.

به گزارش خبر پایگاه خبری تصمیم ۲۴، دهم ماه رمضان برای بسیاری از مردم یادآور مناجات و بوی سحر است، اما برای مادری از تبار نخل‌های صبور میناب، این روز تداعی‌گر عروج غریبانه دو خورشید زندگی‌اش، «هانی» و «حامد» است.

مادر این دو شهید والامقام در تجمع حماسی مردم لامرد با صدایی لرزان اما استوار از روزی گفت که دیوار «مدرسه شجره طیبه» فروریخت و مدادهای رنگیِ دانش‌آموزان با خونِ ایثار آمیخته شد. او روایت می‌کند: فرزندان من عهد بسته بودند حاج‌قاسمِ دوران باشند. آن‌ها در آغوش معلمانی پرکشیدند که خود، سپر بلای شاگردان شدند و الفبای شهادت را با خون خویش هجی کردند.

وعده دیدار در رؤیا

این مادر شهید با یادآوری دغدغه‌های کودکانه فرزندانش، از اشتیاق آن‌ها برای «بال داشتن» می‌گوید: همیشه از من می‌پرسیدند چرا پرنده‌ها بال دارند و ما نداریم؟ و من از ترسِ تنهایی می‌گفتم اگر بال داشته باشید، مرا ترک می‌کنید. اما آن‌ها به من قول دادند که اگر خدا به آن‌ها بال داد، برگردند و به مادر سر بزنند؛ و حالا، هر شب در رؤیاهایم با بال‌های سپیدشان بر شانه‌هایم بوسه می‌زنند.

کربلا در سردخانه

لحظاتِ وداع این مادر با پیکر فرزندانش، روایتی است که اشک را بر دیدگان هر شنونده‌ای می‌نشاند. او از آن روز تلخ می‌گوید: من کربلا را در سردخانه به چشم دیدم. وقتی در جست‌وجوی پاره‌های تنم بودم، هانی را از نشانه‌های کوچکش یافتم و حامدم، کلاس‌اولیِ عزیزم، چنان آرام در تابوت خفته بود که بوی بهشت و سیب می‌داد.

معامله‌ای که پشیمانی ندارد

مادر شهیدان هانی و حامد در پایانِ روایت خود، با صلابتی زینبی تأکید می‌کند: اگرچه خانه‌ام از صدای خنده‌هایشان خالی است، اما سرم بلند است. من دار و ندارم را در راه امام زمانم (عج) دادم و این معامله با خدا، پشیمانی ندارد. ما منتظر روزی هستیم که با ظهور منجی، مسافران کوچکمان بازگردند و در گلستان پیروزی، شعار عشق سر بدهند.

این روایت، تنها حکایتِ شهادت دو کودک نیست؛ بلکه گواهی است بر صبرِ مادرانی که با اقتدا به حضرت زینب (س)، درس مقاومت را به تاریخِ این سرزمین دیکته کرده‌اند.